

stændig Ret i, at man ikke skal have nogle smaa Laboratorier eller Kjøkkener omkring i Landet til at lave Medicin i, men naar man tager Begrebet „Fabrikvarer“ paa rette Maade som Præparater, der ikke kunne have undtagelse fra Fabrikker (paa Hjemstedet), saa siger jeg, at Materialisterne og Publicum have Ret til at forlange, at saadanne Varer skulle henregnes til upræparerede Medicinalvarer. — Hvad angaaer Spørgsmaalet om dyr Medicin, skal jeg ophylse, at uagtet man nu fortæller, at de fleste Arter af dyr Medicin ere blevne billigere, saa have dog alle Kjøbenhavns Apotheker den Accord med Kjøbenhavns Fattigvæsen, at de levere Medicinalvarer med 40 pCt. Rabat, og der er et Apothek i Kjøbenhavn, som har tilbudt, at naar det ene maatte faae hele Verancen, vilde det give 50 pCt. Rabat. Det er virkelig saa betydelig en Avance, at man ikke skal troe, at der slet Intet eller kun meget Lidt tjenes paa disse Varer. Dernæst har man sagt: Der hviler et Ansvar paa Apothekerne, og de ere under en Control, som sikrer Publicum; hvis man nu gav Materialisterne Ret til Detailudsalg af disse ved den kongelige Anordning indskrænkede præparerede Medicinalvarer, eller hvis man giver dem et mere udstrakt Privilegium, vil det enten ved Forsalfning af Varerne eller ved Ukyndighed eller paa anden Maade blive til Skade for Publikum. Derimod ere Apothekerne controllerede, de ere fra Ungdommen af vænede til at søle hele det alvorlige Ansvar, og have de Betjente under sig, da faae disse den rette Underviisning og det rette Greb paa disse Ting, og de søle ogsaa Ansvaret. Jeg svarer hertil: Den pharmaceutiske Candidat søler det samme Ansvar, han kan stilles under det samme Tilsyn, han har de samme Kundskaber, — hvorfor da ikke udvide Handelen med disse upræparerede Medicinalvarer ogsaa i Detail til dem, som have pharmaceutisk Examen? De maae jo kunne tage sig ligesaa meget iagt som enhver Apotheker, og jeg vil sige det, det er ingen Hemmelighed, der begaaes mange Feiltagelser og Skjædesløsheder paa Apothekerne. Det er menneskeligt, det kan stee i et ubevogtet Dieblæk, at en Værling giver galt. Det kan stee, og det kan undskyldes, skjøndt der er steet næsten

uforsvarlige Ting paa denne Maade. Der er et Tilfælde, hvor der blev givet Salmiakspiritus istedetfor Brændeviin i en bitter Snaps, uagtet Lugten af Salmiakspiritus kommer saa hurtigt til Næsen, at man ikke skal troe, at Nogen kunde tage fejl deraf. Jeg kan nu ikke troe, at en pharmaceutisk uddannet Materialist skal opdrage sine Værlinge paa en mere uforsvarlig Maade end Apothekerne gjøre det, og dernæst siger jeg: Nu ere Pharmaceuterne paa Grund af, at de holde Gifter tilsalg, undergivne en Control, og de skulle holde en Giftbog efter Anordningen af 1843; de skulle sørge for Gifternes Indpakning og rette Behandling, og Stiftsphysici i Byerne og Stadsphysicus i Kjøbenhavn skulle eftersee, at de overholde Anordningen og hvorledes deres Giftbog er. Men hvad er nu rimeligere, end at, naar de Materialister, som ere uddannede Pharmaceuter, stilles under den samme Control som Apothekerne, at saa disse Autoriteter engang om Aaret kunde kontrollere dem, og at man da udstrækker til de pharmaceutisk uddannede Candidater den Ret, som ved den kongelige Anordning i en saa betydelig Grad ubelukkende er tilstaaet Apothekerne. Nu begynde Apothekerne selv at indrymme det Urimelige i, at det kun skal være Materialisternes Ret at forhandle de Varer, som den kongelige Anordning har opregnet, til en Værdi af over 20 Rd. og en Vægt af over 5 Pund. Man begynder at anerkjende, at der er steet Materialisterne Uret, at det ikke kan være Lovens Mening, men man vil ikke gaae til den anden Yderlighed, ikke stige ned til, hvad Mindretallet i Commissionen sagde, at det kun er det, som kan kaldes en formelig Dose, eller en forestreven Quantitet Medicin, som skal indtages i visse Smaabele, der skal være det, som efter Anordningen var Apothekerne forbeholdt. — Man har endelig sagt, at det har Intet at betyde, naar man siger, at Apothekerne her i Landet blive godt betalte ved Salg. Naar Apothekerne blive solgte her i Landet, er det ofte enorme Summer, som betales derfor. Man har anført to Exempler, som jeg dog for Fuldstændighedens Skyld maa modsiges. Baisenhussapotheket er det ene og Gammeltorvs Apothek er det andet. Der er sagt, at Gammeltorvs Apothek er solgt for 160,000 Rd.,